

EGEN KONTROLL, PARKONTROLL OCH SÄKERHETSKONTROLL I YTAN

På land: egen kontroll

- Kranen öppnas fullt och stängs ett kvarts varv. Kontrollera flaskans tryck.
- Lyssna efter läckage.
- Stäng inte flaskventilen igen.
- Kontrollera din dykdator/bottomtimer: tillräckligt batteri, korrekta inställningar.
- Kontrollera att eventuell lampa går att tända.
- Kontrollera att torrdräktskedjan är stängd och att torrdräktslangen är kopplad och att ventilerna fungerar.
- Gå igenom dykplan och tecken med parkamraten.

Parkontroll

Dykparet ska kontrollera varandra före dyket. Minnesramsa BRAVO:

B=BCD

R=Remmar och spännen (engelska: *releases*)

A=Andning (engelska: *air*)

V=Vikter (engelska: *weights*)

O=OK

BCD: Fyll och kontrollera funktion/täthet på väst och övertrycksventil. Lokalisera dumpventiler.

Remmar och spännen: Kontrollera att alla remmar på BCD:n är spända och att flaskremmarna sitter åt.

Andning: Andas i andrasteget (octopus och pony bottle) och smaka på luften, kontrollera manometern och luftmängd, se till att octopus/backupregulator fungerar och är lätt åtkomlig.

Vikter: Kontrollera att vikterna är på plats och säkerställ att ni vet hur vikterna ska dumpas i en nödsituation.

OK: Är allt annat OK, mår ni bra och vill dyka?

Säkerhetskontroll i ytan

- Kontrollera att du når viktbältets spänne.
- Gör ansiktstillvänjning (blöt ansiktet).
- Ställ in klocka, starta dator osv.
- Kontrollera att ingen del av parkamratens utrustning läcker, sk bubbelkontroll.
- Efter OK med parkamrat och anmält dykparsnummer till dykledare, påbörja dyket.

PARSAMMANHÅLLNING

En god parsammanhållning kännetecknas av:

- Närhet till parkamrat i både djup- och sidled. Man ska fysiskt kunna nå sin parkamrat inom två sekunder.
- God kommunikation inom dykparet gällande dykplan, gasförråd och om allt är okej.
- Uppsikt över sin parkamrat för att kunna möta problem innan de uppstår eller blir för stora.

Olika metoder för parsammanhållning

- Ögonkontakt/visuell kontakt mellan dykarna (minst ett par gånger i minuten).
- Närhet på armlängds avstånd.
- Mellanlina.
- Lampa.

Metoderna är tillämpliga vid olika tillfällen beroende på dykarnas kompetens och dykerfarenhet samt de förhållanden man dyker i.

Parsammanhållning ska i första hand ske med visuell kontakt mellan dykarna. Andra metoder är kroppskontakt som ofta används när sikten tillfälligt försämrats, man kan exempelvis hålla parkamraten i hand.

Ljuskontakt mellan dykarna är tillämpbar när dykparet (dykgruppen) har lampor och med hjälp av dessa gör sig synliga för parkamraten genom att alltid belysa dennes siktfält. Ljuskontakt är ofta ett alternativ eftersom många dykare har med sig lampor.

Mellanlina

Mellanlinan är ett extra hjälpmedel för att hålla ihop ett dykpar. Den används oftast när det är så dålig sikt att dykparet kan separeras på någon sekund. Ett annat tillfälle då mellanlina är bra som komplement till visuell kontakt är när den ene dykaren har en uppgift som gör att denne inte hela tiden kan hålla uppsyn över parkamraten, till exempel vid fotografering eller yrkesdykning. Mellanlina kan användas även om det är god sikt om dykparet så önskar

Att tänka på: alla som har gått en grundkurs inom SSDF har utbildning i att dyka med mellanlina. Dykare från andra organisationer har kanske inte fått utbildning i att dyka med mellanlina och det kan medföra en ökad risk för dykarna om de dyker med mellanlina utan utbildning. Därför är det viktigt att träna på olika sätt att hantera parsammanhållning.

Exempel på hur en mellanlina kan se ut.

Utformning av mellanlinan

Mellanlinans längd får vara max 3 meter (beroende på sikt och metod). Linan ska i ändarna vara försedd med öglor av bungycord eller kraftig gummisnodd så att den sitter kvar runt handleden även om man släpper den. Öglan ska vara så lös att dykaren i en nödsituation kan släppa linan. Linan bör vara tillverkad av mjuk polyesterull 5–8 mm i ljus, väl synlig färg och vara av flytande material. Linan ska vara försedd med en fritt löpande flytkropp som håller linan flytande ovanför botten.

PARSEPARATION

Om du under dyket förlorar kontakten med din parkamrat är det viktigt att du varken grips av panik eller fortsätter dyket som om inget har hänt.

Se dig omkring i maximalt en minut och om du inte återfinner parkamraten gå till ytan. Gå upp med normal hastighet men utan att göra säkerhetsstopp. Vid ytan möter du din parkamrat eftersom ni båda använder denna metod.

En bra idé när du ser dig omkring efter parkamraten är att stiga upp ett par meter eftersom sikten oftast är bättre en bit ovanför botten. Du får då större möjlighet att se parkamratens luftbubblor. Man kan också leta efter parkamratens lampa/ljus. Rikta lampan mot till exempel magen tills ögonen vant sig vid mörkret. Det kan då vara lättare att se parkamratens lampa.

Om du befinner dig på ett vrak när dykparet separeras ska du simma tillbaka till uppstigningslinan och gå upp längs denna. Detta kräver självklart tillräckligt med tid och luft för att ta sig tillbaka till uppstigningslinan.

Om du inte hittar tillbaka till uppstigningslinan måste du göra en uppstigning i fritt vatten. Då bör du skjuta upp en ytmarkeringsboj (D-SMB).

I samband med teknisk dykning genomförs uppstigning på olika sätt. Följ alltid de normer som gäller för din utbildningsnivå och meddela dykledaren i förväg hur dessa ser ut.

OK till ytorganisationen ska ges först när dykparet återförenats. Signalera till ytorganisationen om ni fortsätter eller avbryter dyket. Skulle ni inte återfinna varandra ska du meddela parseparationen så snabbt som möjligt till ytorganisationen.